

Panna Mária nás učí, že Boh na nás nezabudol

vdp. Radovan Rajčák

19. decembra 2021 ✚ Cirkev ✚ **Nedeľná homília**

Zdroj: wikimedia commons

„Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho (Ježiš)…”

Tento pozdrav Panne Márii, drahí bratia a sestry, ktorým Alžbeta oslovila najkrajšiu a najčistejšiu zo žien, nie bez Božieho podnetu, nás upozorňuje na dôležitosť Matky Božej pre našu katolícku vieru.

Boh ju takou urobil. Nik z nás ju nemôže obísť, nemožno povedať, že sa dostaneme k Synovi bez Matky. Pretože sa k Nemu nedostaneme. Bez Márie sa môžeme dostať jedine k vlastnému obrazu Ježiša Krista a k vlastným predstavám o tom, ako prežívať vzťah k Bohu. Vlastné predstavy sú však falošné a nezodpovedajú realite. Práve preto voláme jej meno. Pozdrav, ktorý vyslovil anjel Gabriel je pozdravom nádeje a radosti nad Božím vykupiteľským dielom. Slovo Zdravas totiž v pôvodnom gréckom texte znie Chaire – raduj sa! To je slovo veľkého významu.

Emeritný pápež Benedikt XVI. píše: *„Túto novinku si všimol predovšetkým grécky svet. Hlboko túto radosť vnímal, pretože v gréckom svete nebolo celkom jasné, či existuje boh dobrý, či boh zlý alebo snád' žiadny. Vtedajšie grécke náboženstvo hovorilo o mnohých bohoch. (...) Tak sa ich zmocňoval strach, že pokiaľ urobia niečo, aby si naklonili jedno božstvo, druhé sa možno urazí a pomstí sa. Žili preto vo svete naplnenom strachom, obklopení nebezpečnými démonmi. (...) Teraz však počuli slová: „Raduj sa, títo démoni nie sú ničím, existuje pravý Boh a tento pravý Boh je dobrý!”*

Aj my si môžeme, ba musíme všimnúť túto novosť. Pretože aj náš život – tak sa to ukazuje počas tejto situácie strachu a prekvitajúcej nenávisti – je naplnený týmito démonmi, pred ktorými sa nevieme chrániť. Skrze vieru máme istotu, že Boh existuje, že nás miluje, no v praxi sa začína žiť akási prispôsobená podoba osvietenského bludu tzv. deizmu, ktorý hovorí, že Boh síce existuje, no nijako do našich životov a behu sveta nezasahuje. Akoby nemal moc zasiahnuť a odstrániť túto chorobu, s ktorou sa trápime. Je to hrozné pokušenie, ktoré nás chce presvedčiť, že si musíme a vieme pomôcť len a len sami, že všetko je len v ľudských rukách. To plodí strach, pretože vieme, aký slabý človek a jeho riešenia sú.

Veľký tomistický teológ Bonino povedal: „*Od vypuknutia pandémie sme sa modlili a prosili Pána, aby nám dal silu znášať túto situáciu a byť solidárni jeden k druhému. To všetko je dobré, ale zriedkavejšie sme prosili Pána, aby „vložil“ svoju ruku do zastavenia pandémie. To nám ukazuje, že aj v mentalite kresťanov prevláda myšlienka, že Boh môže konať v nás, ale vo svete nekoná inak ako len prostredníctvom človeka. Tvárou v tvár pandémie sa Boh nevníma ako Stvoriteľ a Pán vesmíru, ale prinajlepšom ako spoločník na cestách, ktorý podporuje našu nádej v boji proti zlu. To je však gnostický prístup, ktorý spásu odsúva do subjektívnej sféry.*“

Panna Mária nás učí práve tomuto. Boh je tu, Boh nás miluje a svojou Prozreteľnosťou vedie tento svet, napriek ľudským pokusom vytesniť ho, či minimalizovať jeho vplyv. Celá táto situácia sa preto interpretuje zle.

Alebo je tu snaha Boha vytesniť, snažiť sa všetko vysvetliť výhradne vedecky – čo nie je nesprávne, ak veda neprekračuje svoje kompetencie, politicky alebo čisto pragmaticky. Keď však vyslovujem pozdravenie anjela, sám Boh ma uisťuje, že toto všetko mi nemôže ublížiť, že tu jestvuje On, ktorý je dobrý a ktorý má všetko v rukách. Preto nemôžem zostať v strachu. Viera v Boha, má praktické dôsledky, ktoré nám ukazuje práve Panenská Matka, priamo ovplyvňuje radosť srdca. Radosť z Boha nie je čosi private. Pohýna človeka k dávaniu. Mária sa preto ponáhľa k Alžbete.

Podľa Písma, Alžbeta bývala v „hornatom kraji“. Božia Matka vystupuje na pahorky tohto kraja. Prekonáva neprístupný terén. Prekonáva strachy, démonov, prekonáva diaľku, aby zvestovala túto radosť – avšak radosť z viery. Na to nezabúdajme! V centre tohto ľudského stretnutia Alžbety a Panny Márie stojí Kristus, bohočlovek, nie len ľudský element, ako je tomu dnes.

Chceme si byť blízky, hovorí sa o tom, že máme žiť v „bublinách“ aby sme iných nenakazili. No ak nebude v centre Ježiš Kristus, nedostaneme sa zo strachu a hrôzy. To nás učí Mária.

Alžbeta nám pripomína mariánsku modlitbu Zdravas, ktorá nám toto všetko sprítomňuje a pripomína. Rovnako, ako Mária, aj ja, každý jeden z nás má vykročiť po jej ceste. Vystúpiť do „hornatého kraja“ mojich ťažkostí a problémov a všade vnášať Krista a jeho evanjelium. A to konkrétne, nie len v teoreticky. Pretože „Boh sa stáva človekom“, naša viera je vtelená a má dopad na svet. Bude to ľahké? Nie, to nebolo ani pre Pannu Máriu. Prekonať spomínaný terén malo svoju obtiažnosť. Obtiažnosť je súčasťou nášho údely. Mária obtiažnosť prekonala a nepodľahla malomyselnosti. Malomyselnosti nepodlieha ten, čo prežíva ťažkosti a utrpenie, ale ten, čo netúži po svätosti a po večnom živote.

Boh je tu a miluje nás. neupadajme do strachu a beznádeje. Volajme k Panne Márii. Ona nás nenechá opustených. Nestáva sa nám však, drahí bratia a sestry, že túto Máriinu i svoju cestu odmietame? V mene pohodlia a bezstarostného života, či v zasnívanom pohľade sa rozhodujeme skôr zostať stáť na kraji cesty, pri úpäti osobných „pahorkov“.

V modlitbe Zdravasov nachádzajme silu. Nájdime nanovo radosť a krásu tejto modlitby, radosť a krásu vzťahu k Božej Matke. Často volajme k Márii. Zamilujme si modlitbu ruženca a jej monotónnosť. Sv. Josemaría Escrivá hovorí: „*Modli sa posvätný ruženec. Požehnaná monotónnosť Zdravasov očisťuje monotónnosť mojich hriechov.*“

Uprostred každodenných problémov a starostí si často konajme zbožné cvičenie identifikácie sa s Máriou: Mária, čo by si ty robila na mojom mieste? Ako sa mám zachovať teraz? Bola by spokojná? Všade, kde budeme, všetko čo budeme prežívať, môžeme prežívať skrze túto identifikáciu. Nech nás napĺňa nadprirodzená láska k našej Matke. O sv. Matylde sa traduje, že sa snažila vymyslieť to najkrajšie pozdravenie pre Pannu Máriu. Vtedy sa jej zjavila a cez seba mala prepásanú stuhu s nápisom Zdravas Mária. Sväticu oslovila: *„Ešte žiaden človek nevymyslel krajší pozdrav a ešte nik ma nepozdravil sladším oslovením.“*

Spomeň si, svätá Panna Mária, že nikdy nebolo počuť, žeby bol niekto opustený, kto sa utiekal pod tvoju ochranu, teba prosil o pomoc a žiadal o tvoje orodovanie. Povzbudený touto dôverou aj ja sa utiekam k tebe, Matka, Panna panien; k tebe prichádzam, pred tebou stojím ako úbohý a kajúci hriešnik. Matka večného Slova, neodmietni moje slová, ale ma milostivo vypočuj a vyslyš. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/panna-maria-nas-uci-ze-boh-na-nas-nezabudol/>